

Република Србија
**КОМИСИЈА ЗА КОНТРОЛУ
ДРЖАВНЕ ПОМОЋИ**
Број: 110-00-00003/2018-01
Београд, 6. марта 2018. године

На основу члана 9. тач. 1) и 3) и члана 13. ст. 1. и 5. Закона о контроли државне помоћи („Службени гласник РС“, број 51/09) и чл. 136. и 137. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/16), у поступку претходне контроле, покренутом на основу пријаве државне помоћи Министарства привреде, са седиштем у Београду, Кнеза Милоша 20,

Комисија за контролу државне помоћи на 109. седници, одржаној 6. марта 2017. године, доноси

РЕШЕЊЕ

1. Дозвољава се државна помоћ која се додељује на основу Уредбе о условима и начину привлачења директних инвестиција.
2. На инвестиционе пројекте у сектору пољопривреде, не примењују се одредбе Закона о контроли државне помоћи.
3. Појединачне државне помоћи које се додељују у складу са Уредбом о условима и начину привлачења директних инвестиција није потребно достављати Комисији за контролу државне помоћи, ради одлучивања о дозвољености.
4. Ово решење објавити на интернет презентацији Комисије за контролу државне помоћи.

Образложење

1. Подносилац и предмет пријаве државне помоћи:

Поступајући у складу са чланом 3. став 2. Уредбе о начину и поступку пријављивања државне помоћи („Службени гласник РС“, број 13/10), Министарство привреде је Дописом Број: 110-00-177/2017-12 од 9. фебруара 2018. године доставило Комисији за контролу државне помоћи (у даљем тексту: Комисија) Пријаву државне помоћи са Предлогом уредбе о условима и начину привлачења директних инвестиција (у даљем тексту: Уредба), Општим обрасцем пријаве државне помоћи као и Посебним обрасцем за пријављивање регионалне инвестиционе државне помоћи (у даљем тексту: Пријава).

Предмет Пријаве и основ за доделу државне помоћи садржан је у Уредби.

2. Опис Уредбе:

Уредбом се ближе уређују критеријуми, услови и начин привлачења директних инвестиција, вођење евиденције о одобреним подстицајима, као и друга питања од значаја за привлачење директних инвестиција

2.1. Правни основ за доношење Уредбе:

Правни основ за доношење Уредбе садржан је у члану 12. став 2. и члану 13. став 3. Закона о улагањима („Службени гласник РС“, број 89/15) и члану 42. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС“, бр. 55/05, 71/05-испр, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12-УС, 72/12, 7/14-УС и 44/14).

2.2. Давалац државне помоћи:

Давалац државне помоћи је Република Србија, а предлагач прописа који представља правни основ за доделу државне помоћи је Министарство привреде (у даљем тексту: Министарство).

2.3. Корисници државне помоћи:

Корисници државне помоћи су инвеститори, тј. домаћи или страни привредни субјекти који подносе пријаву за доделу средстава подстицаја ради реализације инвестиционог пројекта (члан 2. тачка 3) Уредбе).

Чланом 2. тачка 4) Уредбе дефинисано је да је корисник средстава привредни субјект, са седиштем у Републици Србији, а у случају када инвеститор оснива корисника средстава којем се додељују средства подстицаја као привредно друштво, то друштво је директно или индиректно зависно привредно друштво инвеститора.

2.4. Процењени број корисника државне помоћи:

Процењени број корисника државне помоћи је од 101 до 500.

2.5. Инструмент доделе државне помоћи:

Инструмент доделе државне помоћи су субвенције.

2.6. Планирани износ државне помоћи:

Планирани износ државне помоћи за 2018. годину, у складу са Законом о буџету Републике Србије за 2018. годину („Службени гласник РС“ 113/17) је 11.900.000.000,00 динара.

2.7. Висина (интезитет) државне помоћи:

Висина (интезитет) државне помоћи је до 50% оправданих трошкова улагања за велике привредне субјекте, до 60% за средње и до 70% за мале привредне субјекте (члан 8. ст. 2. и 3. Уредбе).

Висина (интезитет) државне помоћи која може бити додељена за улагања већа од 50 милиона евра не може бити већи од 25% оправданих трошкова улагања, а за улагања која прелазе износ од 100 милиона евра тај проценат не може бити већи од 17% оправданих трошкова улагања и утврђује се на следећи начин:

1) за део оправданих трошкова улагања који прелази износ од 50 милиона евра - до 25% тих трошкова,

2) за део оправданих трошкова улагања који прелази износ од 100 милиона евра - до 17% тих трошкова (члан 8. став 5. Уредбе).

2.8. Поступак доделе средстава:

Средства се могу доделити за инвестиционе пројекте који се односе на улагања од посебног значаја и улагања којима се реализују инвестициони пројекти код којих се врши запошљавање више од 100 нових запослених (члан 9. Уредбе) и инвестиционе пројекте код којих се врши запошљавање до 100 нових запослених (члан 10. Уредбе).

2.8.1. Додела субвенција:

Чланом 29. Уредбе предвиђено је да се додела средстава спроводи путем јавног позива код улагања којима се реализују инвестициони пројекти код којих се врши запошљавање до 100 нових запослених, те да се објава јавних позива спроводи по одлуци Министарства привреде, уз претходну сагласност министарства надлежног за послове финансија, док се одлука о додели средстава за улагања од посебног значаја и пројекте којима се запошљава више од 100 нових запослених доноси без јавног позива.

Текст јавног позива припрема и на својој интернет страници објављује Министарство привреде, као и Развојна агенција Србије (у даљем тексту: Агенција).

Јавни позив нарочито садржи критеријуме за доделу средстава и све друге информације од значаја и интереса за инвеститоре и кориснике средстава.

Чланом 30. ст. 1. и 2. Уредбе предвиђено је да инвеститор који намерава да реализује улагање од посебног значаја доставља Агенцији Писмо о намерама о реализацији инвестиционог пројекта, које нарочито садржи податке о инвеститору, делатности, претходним инвестиционим активностима, планираној висини улагања у основна средства, броју нових запослених односно радних места повезаних са инвестиционим пројектом, планираним трошковима бруто зарада за нова радна места повезаним са инвестиционим пројектом у двогодишњем периоду након достизања пуне запослености, као и остале неопходне податке.

На основу података из Писма о намерама, Агенција доставља инвеститору обавештење о могућем нивоу подстицаја, остављајући му рок од 30 дана да се изјасни (члан 30. став 4. Уредбе) и након тог изјашњења, инвеститор подноси Агенцији пријаву за доделу средстава подстицаја на прописаном обрасцу уз који се подноси и бизнис план за инвестициони пројекат за чију реализацију се конкурише за доделу средстава по јавном позиву, као и пратећа документација (чл. 31. став 1. и 32. став 2. Уредбе).

Агенција утврђује испуњеност формалних услова за доделу средстава (члан 33. став 1. Уредбе) и пријаве које су потпуне и дозвољене доставља Савету за економски развој (у даљем тексту: Савет) најкасније у року од 30 дана од дана пријема (члан 33. став 8. Уредбе).

Након тога, Савет доноси одлуку којом се додељују средства, а, с обзиром на то да је чланом 38. Уредбе дефинисано да се међусобна права и обавезе Министарства и корисника средстава уређују уговором о додели средстава подстицаја (у даљем тексту: Уговор) који закључују Министарство и корисник средстава, Агенција израђује Нацрт уговора о додели средстава подстицаја (у даљем тексту: Нацрт уговора) и доставља га Министарству заједно са одлуком Савета, а затим, Министарство доставља текст Нацрта уговора Влади ради давања претходне сагласности (чл. 34. и 35. Уредбе).

Уговор садржи: предмет, висину и динамику улагања и број нових радних места повезаних са инвестиционим пројектом са динамиком запошљавања, планиране трошкове бруто зарада за нова радна места повезана са инвестиционим пројектом у двогодишњем периоду након достизања пуне запослености, обавезу исплате уговорене зараде, рок за реализацију инвестиционог пројекта, износ додељених средстава, динамику исплате додељених средстава, као и информације о

средствима обезбеђења, обавези извештавања, контроли извршења уговорних обавеза, раскиду Уговора, вишој сили, заштити животне средине и заштити на раду, решавању спорова и друга питања од значаја за реализацију Уговора.

Саставни део Уговора је део бизнис плана који се односи на висину, структуру и динамику улагања, план и динамику запошљавања и пројектоване бруто зараде и планирани удео домаћих добављача у основној сировини.

2.9. Циљ доношења Уредбе:

Циљ доношења Уредбе је обезбеђивање амбијента за наставак низа активности које Република Србија предузима у циљу омогућавања бржег привредног раста путем директних инвестиција којима се граде нови капацитети, отварају нова радна места, доносе нове технологије и нова знања која повољно утичу на равномеран регионални развој, али и повећање конкурентности Републике Србије кроз повећање извозних капацитета.

3. Одлука Комисије:

Комисија је на 109. седници, одржаној 6. марта 2018. године, у поступку претходне контроле одлучивала о дозвољености државне помоћи која се додељује на основу Уредбе, и с обзиром на то да је утврдила да:

- се ради о додели средстава из буџета Републике Србије, раздео 20 – Министарство привреде, што значи да се ради о јавном расходу,
- се средства додељују само одређеним корисницима, тј. инвеститорима - домаћим или страним привредним субјектима који подносе пријаву за доделу средстава подстицаја за инвестиционе пројекте, што значи да је наведена мера селективна,
- се на тај начин, наведеним корисницима, омогућава стицање повољнијег положаја на тржишту у односу на конкуренте, чиме се нарушава или постоји опасност од нарушавања конкуренције на тржишту.

Комисија сматра да Уредба представља основ за доделу државне помоћи, сагласно члану 2. тачка 1) Закона о контроли државне помоћи („Службени гласник РС“, број 51/09 - у даљем тексту: Закон), којим је прописано да је државна помоћ сваки стварни или потенцијални јавни расход, или умањено остварење јавног прихода, којим корисник државне помоћи стиче повољнији положај на тржишту у односу на конкуренте, чиме се нарушава или постоји опасност од нарушавања конкуренције на тржишту.

С обзиром на то да се средства додељују корисницима који нису унапред одређени (познати), Комисија је утврдила да се ради о шеми државне помоћи, сагласно члану 12. став 2. Закона.

Комисија је одлучивала о дозвољености државне помоћи која се додељује на основу Уредбе.

Анализирајући да ли су правила за доделу државне помоћи, која су садржана у Уредби, у складу са правилима прописаним Уредбом о правилима за доделу државне помоћи („Службени гласник РС“, бр. 13/10, 100/11, 91/12, 37/13, 97/13 и 119/14), Комисија је, најпре, утврдила да је Уредба у складу са чланом 4. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи, односно да се не ради о државној помоћи која је намењена извозу у смислу да се државна помоћ примењује на обим извоза, управљање и руковођење дистрибутивном мрежом роба и текуће трошкове привредног субјекта директно повезане са извозним активностима.

Комисија сматра да Уредба испуњава и члан 5. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи, којим се уређује правило кумулације државне помоћи, будући да је предвиђено да:

- се приликом одређивања висине средстава која могу бити додељена, узима у обзир кумулација са претходно одобреном државном помоћи, у складу са прописима којима се уређују правила за доделу државне помоћи (члан 8. став 4. Уредбе);

- укупан износ средстава која се могу доделити у складу са овом уредбом и других подстицаја одређује се у апсолутном износу, при чему не сме да пређе горњу границу до које је дозвољено доделити укупан износ државне помоћи у складу са прописима којима се уређују правила за доделу државне помоћи (члан 22. став 6, члан 23. став 8. и члан 24. став 5. Уредбе).

Доносећи одлуку о којој се врсти државне помоћи у конкретном случају ради, Комисија је утврдила да Уредба предвиђа доделу државне помоћи за почетна улагања, при чему:

- су директне инвестиције дефинисане као улагања у материјална и нематеријална средства привредних субјеката, у циљу започињања обављања нове пословне делатности, проширења постојећих капацитета или проширења производње на нове производе и производне процесе, као и прибављање имовине директно повезане са привредним друштвом које је престало са радом или би престало са радом, ако не би било купљено од трећег лица по тржишним условима, а којима се обезбеђују нова запошљавања, док се стицање удела или акција у привредном друштву не сматра директном инвестицијом (члан 2. тачка 1) Уредбе), што је у складу са чланом 2. тачка 10) и чланом 7. став 1. тачка 1) Уредбе о правилима за доделу државне помоћи;

- улагања у материјална средства, представљају улагања у земљиште, зграде, производне погоне, машине и опрему, у складу са прописима којима се уређује државна помоћ, а која се признају као оправдани трошкови улагања, ако их користи искључиво корисник средстава (*greenfield* или *brownfield* инвестиције) (члан 2. тачка 8) Уредбе), што је у складу са чланом 2. тачка 11) Уредбе о правилима за доделу државне помоћи;

- улагања у нематеријална средства, представљају улагања у патенте и лиценце у складу са прописима којима се уређује државна помоћ, а која се као оправдани трошкови улагања признају, ако се на њих обрачунава амортизација, користи их искључиво корисник средстава, воде у билансима стања корисника најмање пет година, односно три године за мала и средња привредна друштва и купљена под тржишним условима од трећих лица (члан 2. тачка 9) Уредбе), што је у складу са чланом 2. тачка 12) Уредбе о правилима за доделу државне помоћи;

- оправдани трошкови зарада представљају бруто зараде за нове запослене повезане са инвестиционим пројектом у двогодишњем периоду након достизања пуне запослености (члан 3. став 1. тачка 2) Уредбе), што је у складу са чланом 2. тачка 13) Уредбе о правилима за доделу државне помоћи.

Комисија је анализирила и остале дефиниције из члана 2. Уредбе, којима се ближе одређује појам: малог, средњег и великог привредног субјекта, нових запослених повезаних са инвестиционим пројектом, јединственог инвестиционог пројекта и сл. и утврдила да су наведене дефиниције у складу са истим дефиницијама садржаним у Уредби о правилима за доделу државне помоћи.

Узимајући у обзир наведено, односно да се средства додељују у циљу подстицања директних инвестиција, Комисија је утврдила да се ради о регионалној инвестиционој државној помоћи, а затим је анализирила да ли су испуњени и сви услови за доделу ове врсте помоћи државне, који су прописани чл. 7 – 14. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи.

Комисија је, најпре, утврдила да се средства додељују за почетна улагања и отварање нових радних места повезаних са почетним улагањем, што је у складу са чланом 7. став 1. тачка 1) Уредбе о правилима за доделу државне помоћи, те да је чланом 4. став 3. Уредбе прописано да се средства не могу користити за финансирање инвестиционих пројеката у сектору саобраћаја, развоја софтвера осим ако нису у функцији унапређења производа, производног процеса или пружања услуга међународне трговине, угоститељства, игара на срећу, трговине, производње синтетичких влакана, угља и челика, дувана и дуванских прерађевина, оружја и муниције, бродоградње, аеродрома, логистичких центара, комуналном сектору и сектору енергетике, широкопојасне мреже, рибарства и аквакултуре, као и да се средства не могу доделити привредним субјектима у тешкоћама, што је у складу са чланом 7. став 2. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи.

С обзиром на то да је чланом 8. ст. 2. и 3. Уредбе прописано да је максималан дозвољени износ подстицајних средстава за велике привредне субјекте до 50% оправданих трошкова, за средње привредне субјекте до 60% оправданих трошкова, а за мале највише до 70% оправданих

трошкова за реализацију инвестиционог пројекта, Комисија је констатовала да су испуњени и услови прописани чланом 8. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи. Разматрајући усклађеност Уредбе у односу на члан 9. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи, Комисија је утврдила да Уредба испуњава услове предвиђене овим чланом, имајући у виду да:

- су чланом 3. став 1. Уредбе оправдани трошкови дефинисани као:

1) улагања у материјална и нематеријална средства или

2) бруто зараде за нове запослене повезане са инвестиционим пројектом у двогодишњем периоду након достизања пуне запослености (у складу са чланом 9. став 1. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи);

- у случају куповине имовине привредног субјекта који је престао са радом, или би престао са радом ако не би био купљен, оправдани трошкови су трошкови куповине имовине од стране трећег лица по тржишним условима (члан 3. став 4. Уредбе је у складу са чланом 9. став 3. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи);

- имовина коју привредни субјект стиче по основу улагања након подношења пријаве за доделу подстицајних средстава, осим земљишта и зграда, мора да буде нова, док се ово ограничење не односи на мале и средње привредне субјекте, нити на случај куповине привредног друштва које је престало са радом или би престало са радом, ако не би било купљено од трећег лица по тржишним условима (члан 3. ст. 7. и 8. Уредбе је у складу са чланом 9. став 4. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи);

- као оправдани трошкови улагања узимају се у обзир и трошкови закупа пословних просторија у којима се реализује инвестициони пројекат, под условом да период закупа од дана истека рока за реализацију инвестиционог пројекта није краћи од пет година за велика привредна друштва, односно од три године за мала и средња привредна друштва (члан 3. став 2. Уредбе) и трошкови који се односе на стицање имовине која је под закупом, осим земљишта и зграда, узимају се у обзир само ако закуп има облик финансијског лизинга и садржи обавезу куповине имовине на крају периода закупа, који се мора завршити до истека периода гарантованог улагања и запослености (члан 3. став 3. Уредбе), што је у складу са чланом 9. став 5. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи и

- члан 3. став 6. Уредбе је у складу са чланом 9. став 6. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи, с обзиром на то да се трошкови који се односе на набавку путничких возила и транспортних средстава не сматрају оправданим трошковима улагања.

Даље, Комисија је утврдила да је Уредба усклађена и са чланом 10. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи, којим се прописују услови за доделу државне помоћи намењена улагању у нематеријалну имовину имајући у виду да:

- је чланом 2. тачка 9) Уредбе предвиђено да улагања у нематеријална средства представљају улагања у патенте и лиценце у складу са прописима којима се уређује државна помоћ, а која се као оправдани трошкови улагања признају, ако се на њих обрачунава амортизација, користи их искључиво корисник средстава, воде у билансима стања корисника најмање пет година, односно три године за мала и средња привредна друштва и купљена под тржишним условима од трећих лица, што је у складу са чланом 10. став 1. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи и

- се оправдани трошкови улагања у нематеријална средства за велика привредна друштва могу признати у висини до 50% укупне вредности оправданих трошкова улагања, а за мала и средња привредна друштва у висини до 100% оправданих трошкова улагања (члан 3. став 5. Уредбе), што је у складу са чланом 10. став 2. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи.

Оцењујући испуњеност услова из члана 11. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи, који се односи на случај када се износ државне помоћи израчунава на основу процењених трошкова зарада за отварање нових радних места, Комисија је и у овом делу утврдила усклађеност, јер Уредба предвиђа да:

- нови запослени повезани са инвестиционим пројектом представљају нето повећање броја домаћих држављана запослених на неодређено време са пуним радним временом код корисника

средстава у периоду реализације инвестиционог пројекта, у поређењу са највећим бројем лица запослених на одређено и неодређено време током 12 месеци пре дана подношења пријаве за доделу средстава подстицаја (члан 2. тачка 10) Уредбе);

- су оправдани трошкови улагања у нова радна места – трошкови бруто зарада за нове запослене повезане са инвестиционим пројектом у двогодишњем периоду након достизања пуне запослености (члан 3. став 1. тачка 2) Уредбе);

- оправдани трошкови бруто зарада представљају укупан износ који корисник средстава стварно плаћа за рад запосленог и обухватају бруто зараду односно зараду која садржи порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање који се плаћају из зараде (члан 3. став 9. Уредбе) Уредбе што је у складу са чланом 2. тачка 13. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи);

- се достигнути број запослених код корисника средстава након реализације инвестиционог пројекта не смањује у периоду од пет година за велике привредне субјекте односно три године за мале и средње привредне субјекте (члан 11. став 1. тачка 2) Уредбе).

Комисија сматра да је на основу Уредбе, у складу са чланом 12. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи, којим се прописује начин израчунавања укупног износа регионалне инвестиционе државне помоћи, могуће утврдити укупан износ државне помоћи појединачном кориснику узимајући у обзир дозвољене оправдане трошкове и намену средстава.

Даље, чланом 8. ст. 5. и 6. Уредбе прописано је да максималан дозвољени износ који може бити додељен за улагања већа од 50 милиона евра не може бити већи од 25% оправданих трошкова улагања, а за улагања која прелазе износ од 100 милиона евра тај проценат не може бити већи од 17% оправданих трошкова улагања и утврђује се на следећи начин:

1) за део оправданих трошкова улагања који прелази износ од 50 милиона евра - до 25% тих трошкова,

2) за део оправданих трошкова улагања који прелази износ од 100 милиона евра - до 17% тих трошкова,

као и то да се за директну инвестицију која се сматра јединственим инвестиционим пројектом, максималан дозвољени износ средстава који се може доделити кориснику средстава или са њим повезаним субјектом, утврђује до процента из става 5. тач. 1) и 2) овог члана.

Наведено је делимично у складу са правилима прописаним чланом 13. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи. Наиме, јединствени инвестициони пројекат, који је дефинисан као „свака директна инвестиција коју реализује корисник средстава или са њим директно или индиректно повезано привредно друштво, у периоду од три године од дана почетка реализације претходног инвестиционог пројекта за који су додељена подстицајна средства, а у складу са претходно закљученим уговором о додели подстицајних средстава на територији исте или суседне јединице локалне самоуправе“ (члан 2. тачка 11. Уредбе), не мора нужно да значи да уједно представља и велики инвестициони пројекат. Дакле, овакав начин израчунавања дозвољеног интезитета државне помоћи важи само у случају да такав пројекат представља велики пројекат улагања, тј. пројекат чија вредност прелази 50 милиона евра у динарској противвредности. У супротном, за јединствене инвестиционе пројекте, чија вредност не прелази 50 милиона евра у динарској противвредности, дозвољени интезитети државне помоћи треба да се израчунавају на начин прописан чланом 8. ст. 2. и 3. Уредбе.

Оцењујући усклађеност Уредбе са чланом 14. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи, Комисија је утврдила да су услови прописани овим чланом, такође, испуњени, будући да је чланом 5. Уредбе предвиђо да:

- право на учествовање у поступку доделе средстава имају инвеститори који пријаве инвестиционе пројекте, а који се пре почетка реализације инвестиционог пројекта пријаве за доделу средстава на начин и под условима предвиђеним овом уредбом;

- је корисник средстава дужан да за реализацију инвестиционог пројекта обезбеди учешће од најмање 25% оправданих трошкова из сопствених средстава или из других извора који не садрже државну помоћ;

- се великом привредном друштву средства не могу доделити пре него што се увидом у документацију не утврди да додела средстава има делотворан подстицајни ефекат, односно да утиче на:

1) знатно повећање величине пројекта, или
2) знатно повећање укупног износа средстава које корисник средстава улаже у пројекат,
или

3) знатно повећање брзине реализације пројекта, или

4) реализацију пројекта, који без доделе средстава не би могао да буде остварен,
али узимајући у обзир и:

- члан 2. тачка 14) Уредбе која дефинише период гарантованог улагања и запослености као период од три, односно пет година након реализације инвестиционог пројекта, током кога је корисник средстава у обавези да не смањује вредност основних средстава достигнуту реализацијом инвестиционог пројекта, као и достигнути број запослених и

- члан 11. став 1. Уредбе који прописује да средства могу бити додељена само под следећим условима:

1) да се директна инвестиција одржи на истој локацији у јединици локалне самоуправе у периоду од најмање пет година након реализације инвестиционог пројекта за велике привредне субјекте, односно најмање три године за мале и средње привредне субјекте и

2) да се достигнути број запослених код корисника средстава након реализације инвестиционог пројекта не смањује у периоду од пет година за велике привредне субјекте односно три године за мале и средње привредне субјекте.

Имајући у виду члан 1. став 2. Закона којим је прописано да се одредбе Закона не односе на пољопривредне производе и производе рибарства, Комисија напомиње да није надлежна да одлучује о додели средстава који су предвиђени чланом 9. став 1. тачка 3) Уредбе, односно инвестиционим пројектима у сектору пољопривреде.

Конечно, узимајући у обзир да Уредба испуњава све прописане услове за доделу државне помоћи садржане у Уредби о правилима за доделу државне, а нарочито одредбе чл. 7-14. ове уредбе, Комисија дозвољава доделу регионалне инвестиционе државне помоћи која се додељује на основу Уредбе.

Тачком 2. диспозитива овог решења, Комисија наглашава да се на инвестиционе пројекте у сектору пољопривреде, не примењују одредбе Закона. Наиме чланом 1. став 2. Закона прописано је да се одредбе Закона не односе на пољопривредне производе и производе рибарства.

Такође, тачком 3. диспозитива овог решења, Комисија наглашава да појединачне државне помоћи, које се додељују у складу са Уредбом, није потребно посебно пријављивати Комисији на одлучивање о дозвољености.

Наиме, одредбом члана 38. став 2. Уредбе предвиђено је да Министарство доставља одлуку Савета и Нацрт уговора Комисији ради утврђивања дозвољености доделе средстава, а пре достављања Влади ради давања претходне сагласности на Нацрт уговора.

У вези са тим, обавештавамо вас да, уколико Комисија донесе решење којим дозвољава доделу државне помоћи на основу шеме државне помоћи, дефинисане чланом 12. став 2. Закона, свака државна помоћи која се додељује на основу те шеме државне помоћи и која испуњава све услове прописане том шемом државне помоћи, представља дозвољену државну помоћ и није потребно сваку појединачну државну помоћ пријављивати Комисији на одлучивање о дозвољености.

С обзиром на то да Комисија овим решењем дозвољава државну помоћ која се додељује на основу Уредбе, појединачне нацрте уговора о додели средстава конкретним корисницима, није потребно пријављивати Комисији на одлучивање о дозвољености, уколико су приликом доделе испуњени сви услови садржани у Уредби, као шеми државне помоћи.

Комисија напомиње да је, у овом случају, одлучивала на основу података садржаним у Уредби, у вези са којом је, за тачност, веродостојност, истинитост и потпуност података наведених

у Општем обрасцу пријаве државне помоћи и пратећој документацији која чини њен саставни део, одговоран подносилац Пријаве, тј. давалац државне помоћи.

Комисија је, у складу са својим надлежностима, овом приликом само утврдила да ли је предметна државна помоћ у складу са правилима за доделу државне помоћи, у циљу заштите слободне конкуренције на тржишту, али даља контрола трошења јавних средстава и коришћење тих средстава је на даваоцу државне помоћи, који је у обавези да врши надзор да ли корисник државне помоћи троши средства у предвиђеном износу и за намену за коју су му та средства додељена, као и то да ли је корисник државне помоћи испунио своју обавезу због које су му средства и додељена и која је била предвиђена као услов за доделу државне помоћи.

У складу са наведеним, Комисија је донела одлуку као у диспозитиву.

Упутство о правном средству: Ово решење је коначно у управном поступку и против њега се може покренути управни спор у року од 30 дана од дана достављања.

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ
Андрејана Ђурчић

Доставити:

- Министарству привреде
- Архиви

